

РЕШЕНИЕ

№ 7963

гр. София, 19.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Младен Семов

Мария Стоева

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **8882** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Стоева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Касаторът Агенция "Пътна инфраструктура", чрез процесуалния си представител юрк. Д. Д., обжалва решение № 927/23.02.2023 г., постановено по анд № 13736/2022 г. по описа на СРС, с което е отменен електронен фиш № [ЕГН], издаден от Агенция "Пътна инфраструктура" /А./.

Твърди се в жалбата, че обжалваното решение е неправилно поради нарушение на материалния закон. Навеждат се доводи, че серията представлява основен реквизит и е неразделна част от регистрационния номер на всяко ППС и непосочването ѝ при закупуване на винетка осъществява състава на допуснатото нарушение, тъй като неправилно декларираните данни са приравнени на липса на заплатена такса за този автомобил. С тези доводи А. прави искане за постановяване на съдебен акт, с който да се отмени оспореното решение.

В представен по делото отговор на касационната жалба ответникът поддържа, че решението на СРС е правилно и законосъобразно. Акцентира върху обстоятелството, че за процесния автомобил е заплатена винетна такса, която не е възстановена на собственика на автомобила, нито същата е използвана от друго ППС с идентичен регистрационен номер. Сочи се, че устройството не е отчело грешка, приело е

заплащането и е издаден документ за това.

СГП, представлявана от прокурор М., взема становище за основателност на подадената касационна жалба.

Настоящият касационен състав на АССГ, като взе предвид доводите на страните, прецени събраните доказателства в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

Предмет на обжалване е решение № 927/23.02.2023г., постановено по анд № 13736/2022 г. по описа на СРС, 20 с-в, с което е отменен електронен фиш № [ЕГН], издаден от Агенция "Пътна инфраструктура" /А./.

За да постанови решението си, районният съд, анализирайки събраните доказателства, е приел, че обжалваният електронен фиш е издаден в нарушение на материалния закон. Приел е за установено, че жалбоподателят С. Т. И. е заплатил годишна винетна такса за притежавания от него лек автомобил „С. К.“, с рег. [рег.номер на МПС], за периода от 20.06.2021г. до 19.06.2022г., като рег. № на автомобила е непълен, посочен е като РВ 8398, без да е изписана серията. Съответно разписката за заплатена винетна такса отразява плащането за този автомобил, но без в регистрационния номер да е посочена серията. На 29.03.2022г., в 19.02ч. автомобилът се е движил по път А-1 км. 0+472, с посока нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, където устройство № 20011 заснело лекия автомобил. От МРРБ - А. е издаден процесният фиш за допуснато нарушение на чл. 139, ал.6 от ЗДвП, изразяващо се в незаплащане на дължимата пътна такса по чл. 10, ал.1 от ЗП и на основание чл. 187а, ал.1 ЗДвП е наложена глоба в размер на 300лв.

С оглед на установеното от фактическа страна, районният съд е приел, че в случая не е налице нито субективната, нито обективната страна на състава на административно нарушение, тъй като от доказателствата по делото се установява, че за този лек автомобил е заплатена такса с посочения по-горе период на валидност. Приел е, че органът не е представил доказателства, че тази винетка не е за ППС „С. К.“, с рег. [рег.номер на МПС], а за което и да е друго ППС. Посочил е, че в оспорения фиш липсва каквото и да било отразяване по въпроса за вината, т.е., за субективната съставомерност на нарушението.

Настоящият съдебен състав на Административен съд София-град при извършената служебна проверка за редовност и допустимост на жалбата, с която е сезиран, намира, че касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, от надлежна страна съгласно чл. 210, ал. 1 АПК, приложим по силата на чл. 63в ЗАНН.

Предвид изложеното съдът счита, че подадената жалба е процесуално допустима за разглеждане в настоящото производство. Съобразно нормата на чл. 63в ЗАНН решението на районния съд подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на Глава дванадесета от АПК. Воден от така определения предмет на настоящото касационно дело, съдът намира касационната жалба за неоснователна, а атакуваното решение за правилно, постановено при правилно прилагане на материалния закон, като съображенията за този извод са следните:

Установената по делото фактическа обстановка изцяло съответства на събраните в хода на производството доказателства. При правилно изяснена фактическа обстановка решаващият съдебен състав е формирал извод, че от доказателствата по делото не се установява вмененото нарушение от обективна и субективна страна.

Настоящата инстанция счита, че електронният фиш е издаден от компетентен орган,

от формална страна отговаря на изискванията на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, но е издаден при неправилно приложение на материалния закон, тъй като не е осъществен състав на твърдяното административно нарушение и не са налице предвидените в закона предпоставки за ангажиране отговорността на жалбоподателя.

Противно на твърдяното от касатора, касационната инстанция счита, че от събраните доказателства не се установява да е осъществен състав на административно нарушение и да са налице основанията за ангажиране отговорността на С. И. на основание чл. 179, ал. 3 ЗДвП. В издадената на жалбоподателя разписка за платена винетна такса не се съдържа данни, че от И. е заплатена винетна такса за несъществуващ регистрационен номер. Приложимата правна норма на чл. 10а, ал. 3 от Закона за пътищата регламентира, че винетната такса се заплаща от собственика или ползвателя на пътното превозно средство след деклариране на регистрационния му номер, категорията на пътното превозно средство и периода на валидност и важи само за пътното превозно средство, чийто регистрационен номер правилно е бил деклариран от собственика или ползвателя му. Разпоредбата на чл. 10, ал. 3а ЗП, в приложимата ѝ редакция, предвижда, че отговорността при неправилно декларирани данни относно регистрационния номер на пътното превозно средство, категорията му или периода на валидност на винетната такса е на собственика или на ползвателя му. При неправилно декларирани данни се счита, че за пътното превозно средство не е заплатена винетна такса.

В., константно в съдебната практика се приема, че след като системата за заплащане на винетна такса е създадена така, че да издава разписки, удостоверяващи заплащането на дължимата винетна такса при сгрешен или непълен регистрационен номер на пътното превозно средство, то у платците се създава увереност, че са изпълнили задължението си по закон - да заплатят винетна такса. Като е приела плащането за редовно при така въведения регистрационен номер, Единната система за събиране на пътни такси предизвиква заблуждение, че задължението е изпълнено и ползването на пътната мрежа е правомерно. Несъстоятелен е и доводът на касатора, че формата на вината е без значение при извършване на нарушение по чл. 139, ал. 6 ЗДвП - дали собственикът е допуснал грешка умишлено или поради небрежност при деклариране на данните и че винаги са налице предпоставките за ангажиране административнонаказателната отговорност на нарушителя. В тежест на административнонаказващия орган е да докаже, че декларирането на данни е станало именно от правния субект, сочен за нарушител. Такива доказателства в конкретния случай не са ангажирани. Не на последно място, следва да се посочи последвалата законодателна промяна, даваща възможност за коригиране на грешки при деклариране на данните на пътното превозно средство за заплащане на винетна такса.

Изложеното дотук налага извода, че касационната жалба е неоснователна на посочените в нея основания, а обжалваното решение на районния съд е правилно и законосъобразно. При постановяването му не са допуснати нарушения на материалния или на процесуалния закон, поради което и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора основателно е искането на ответника за присъждане на сторените по делото разноски. Ето защо и на основание чл. 63д ЗАНН, А. следва да заплати на С. Т. И. сумата от 400 лв., представляваща разноски за адвокатско възнаграждение за касационната инстанция.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 13-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 927/23.02.2023 г., постановено по анд № 13736/2022 г. по описа на СРС, с което е отменен електронен фиш № [ЕГН], издаден от Агенция "Пътна инфраструктура".

ОСЪЖДА Агенция "Пътна инфраструктура" да заплати на С. Т. И. сумата от 400 лв., представляваща разноски за касационната инстанция за адвокатско възнаграждение. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.